

Sygn. akt I C 189/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2021 roku w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 2 164,80 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 2 103,30 zł (dwa tysiące sto trzy zł 30/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lipca 2020 roku;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1 117 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 189/21

UZASADNIENIE

Powód T. P. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2 164,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lipca 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 12 maja 2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) nr rej. (...) stanowiący własność J. K.. Z uwagi na procedurę likwidacji szkody od 27 maja 2020 r. do 3 czerwca 2020 r. poszkodowany wynajął u powoda samochód zastępczy marki H. (...) przy dobowej stawce najmu 230 zł + VAT. Dodał, że za świadczone usługi tj. najem pojazdu, podstawienie i odbiór pojazdu oraz czyszczenie pojazdu wystawił w dniu 5 czerwca 2020 r. fakturę VAT na kwotę 2 164,80 zł, zaś na mocy umowy cesji nabył od poszkodowanego powyższą wierzytelność. Mimo wezwania pozwanej jako ubezpieczyciela sprawcy kolizji do uregulowania należności, pozwana odmówiła przyznania odszkodowania.

W dniu 22 grudnia 2020 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku wydał w sprawie o sygn. akt I Nc 2907/20 nakaz zapłaty przeciwko stronie pozwanej.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wskazała, że w toku postępowania likwidacyjnego poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego wynajmowanego od współpracującego z nią podmiotu. Dodała, że w dniu 22 maja 2020 r. nastąpiła wypłata odszkodowania z tytułu kosztów naprawy, jednak warsztat nie rozpoczął naprawy ani nie zamówił części zamiennych w tym okresie, na co poszkodowany wyraził zgodę. W ocenie pozwanej, bierna postawa poszkodowanego,

który zwlekał z naprawą pojazdu nie może prowadzić do zwiększenia jej odpowiedzialności, zaś wygenerowane koszty dochodzone w niniejszym postępowaniu uznać należy za nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2020 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) nr rej. (...) stanowiący własność J. K.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Okoliczności bezsporne

Poszkodowany zgłosił szkodę stronie pozwanej, która niezwłocznie przedstawiła mu ofertę najmu pojazdu zastępczego. Poszkodowany skorzystał z propozycji pozwanej.

Okoliczności bezsporne

Uszkodzony pojazd został dostarczony do warsztatu R. (...), gdzie miał zostać naprawiony. Z uwagi na pandemię pozwana zleciła, aby to warsztat dokonał oględzin pojazdu, sporządził dokumentację zdjęciową, kosztorys oraz plan naprawy. W dniu 14 maja 2020 r. warsztat wysłał do pozwanej informację, aby potwierdziła swoją odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 12 maja 2020 r. Pozwana zaakceptowała kosztorys, jednak nie potwierdziła swojej odpowiedzialności, dlatego warsztat wstrzymał się z naprawą pojazdu i zamówieniem części. Ostatecznie, mimo braku potwierdzenia odpowiedzialności, przystąpiono do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jedną z oryginalnych części tj. klapy od auta była niedostępna w autoryzowanym serwisie i zaszła konieczność zamówienia jej z Niemiec. Część zamówiono 25 maja 2020 r., realizacja trwała około 10 dni. Naprawa pojazdu została zakończona około 4 – 5 czerwca 2020 r. W międzyczasie, poszkodowany dowiadywał się w warsztacie, dlaczego tak długo trwa naprawa.

Dowód:

- zeznania świadka J. K. – k. 66

- zeznania świadka M. R. – k. 90

Decyzją z dnia 22 maja 2020 r., wydaną w oparciu o sporządzoną w dniu 14 maja 2020 r. kalkulację naprawy, pozwana przyznała poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 5 734,95 zł, wskazując, że zapewnia naprawę pojazdu w sieci serwisów, z którymi współpracuje na terenie całego kraju.

Poszkodowany nie otrzymał fizycznie tej kwoty, została ona przekazana warsztatowi R. (...), który rozliczał się bezpośrednio z ubezpieczycielem sprawcy. Kwotę 5 000 zł przelano na konto warsztatu w dniu 27 maja 2020 r., pozostała część w dniu 9 czerwca 2020 r.

Dowód:

- decyzja pozwanej z 22.05.2020 r. – k. 48

- kalkulacja naprawy nr(...) – k. 50 - 53

- zeznania świadka J. K. – k. 66

- zeznania świadka M. R. – k. 90

Pozwana udostępniała poszkodowanemu pojazd zastępczy do dnia 27 maja 2020 r., po czym poinformowała go o zakończeniu okresu najmu.

Okoliczności bezsporne

Uszkodzony pojazd był niezbędny poszkodowanemu do codziennego funkcjonowania, w tym dojazdów do pracy. Nie miał wówczas innego pojazdu. W dniu 27 maja 2020 r., tj. tego samego dnia po zwrocie samochodu zastępczego stronie pozwanej, poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego na czas uzasadniony okresem naprawy uszkodzonego samochodu. Najem trwał do 3 czerwca 2020 r. i obejmował m. in. podstawienie oraz odebranie pojazdu spod domu poszkodowanego (J.).

Dowód:

- oświadczenie poszkodowanego – k. 18
- umowa najmu pojazdu z 27.05.2020 r. – k. 20
- zeznania świadka J. K. – k. 66

W dniu 5 czerwca 2020 r. powód wystawił za świadczone usługi fakturę VAT na kwotę 2 164,80 zł brutto, w tym 1 980,30 zł za najem pojazdu (7 dni przy stawce 282,90 zł za dobę), 61,50 zł za wydanie pojazdu poza siedzibą, 61,50 zł za odbiór pojazdu poza siedzibą oraz 61,50 zł za czyszczenie pojazdu po wynajmie.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 17

Na mocy umowy cesji z dnia 5 czerwca 2020 r. powód nabył od poszkodowanego wierzytelność w postaci prawa do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przysługującą poszkodowanemu od strony pozwanej w związku z powstałą w dniu 12 maja 2020 r. szkodą komunikacyjną. Poszkodowany upoważnił również powoda do zasięgnięcia informacji o szkodzie oraz do składania wszelkich odwołań.

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności z 05.06.2020 r. – k. 19
- Upoważnienie – Pełnomocnictwo z 05.06.2020 r. - k. 21

Pismem z dnia 24 czerwca 2020 r. powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę odszkodowania w kwocie 2 164,80 zł na podstawie wystawionej przez niego faktury. Strona pozwana odmówiła zaspokojenia roszczenia z uwagi na niecelowość dochodzonych kosztów w kontekście wypłaty poszkodowanemu odszkodowania.

Okoliczności bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części tj. co do kwoty 2 103,30 zł.

W niniejszej sprawie bezsporna była odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 12 maja 2020 r., jak również legitymacja czynna powoda do występowania w niniejszym procesie. Strona pozwana zakwestionowała jednak okres najmu pojazdu zastępczego udostępnionego poszkodowanemu przez powoda, zaproponowaną stawkę najmu oraz pozostałe koszty związane z najmem.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie zaś do treści art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej ograniczona była do uzasadnionych kosztów poniesionych przez poszkodowanego w związku ze szkodą z dnia 12 maja 2020 r.

Rozstrzygając sprawę, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, jak również na zeznaniach świadków J. K. i M. R., których zeznania były logiczne, spójne i korelowały z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Świadkowie wyjaśnili sporne okoliczności związane z przyczynami najmu pojazdu zastępczego oraz czasem trwania naprawy uszkodzonego samochodu poszkodowanego. Wbrew twierdzeniom podnoszonym w odpowiedzi na pozew, postępowanie dowodowe wykazało, że to na skutek biernej postawy pozwanej, a mianowicie zaniechania potwierdzenia swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia, warsztat naprawczy wstrzymał się naprawą pojazdu poszkodowanego. Ponadto, pozwana mimo wydania w dniu 22 maja 2020 r. decyzji o wypłacie odszkodowania, zwlekała z przekazaniem tych środków na rachunek warsztatu, z którym miała ostatecznie dokonać rozliczenia. Należność została uregulowana w dwóch transzach – 27 maja 2020 r. i 9 czerwca 2020 r.

Wymaga podkreślenia, że co do zasady poszkodowany nie ma obowiązku wynajęcia pojazdu zastępczego w wypożyczalni, z którą współpracuje ubezpieczyciel sprawcy. Niemniej, w niniejszej sprawie, strona pozwana niezwłocznie zaproponowała poszkodowanemu świadczenie takiej usługi, z której poszkodowany skorzystał. Zupełnie nieuzasadnione pozostaje natomiast stanowisko pozwanej w kwestii zakończenia najmu pojazdu zastępczego i kwestionowania zawarcia takiej umowy przez poszkodowanego z powodem. Decyzja pozwanej podyktowana była okresem niezbędnym do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu, przy czym z zeznań świadków wynika, że naprawa ta zakończyła się dopiero 4 – 5 czerwca 2020 r., zaś poszkodowany korzystał z usług powoda do dnia 3 czerwca 2020 r.

W świetle postawy pozwanej, kwestionowanie zaakceptowanej stawki najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, który w zasadzie z dnia na dzień został pozbawiony możliwości użytkowania pojazdu zastępczego podstawionego przez pozwaną, jest irracjonalne i niezrozumiałe. Trudno oczekiwać, by w takiej sytuacji poszkodowany poszukiwał ofert z najniższymi stawkami najmu celem minimalizacji kosztów.

Abstrahując od powyższego, pozwana nie wykazała nawet, by stawka zaoferowana przez powoda była nader wygórowana i nie odpowiadała kosztom usług stosowanym u lokalnych przedsiębiorców, jak również, by w rejonie zamieszkania poszkodowanego działały firmy, które niezwłocznie i bezgotówkowo wynajmują pojazdy zastępcze.

Skoro poszkodowany skorzystał z usług powoda, bowiem pozwana pozbawiła go możliwości korzystania z pojazdu umożliwiającego normalne funkcjonowanie w życiu codziennym, zaś stawka 282,90 zł brutto za pojazd odpowiadający klasie uszkodzonego pojazdu nie była wygórowana, Sąd uznał, że poniesione na ten koszty były zasadne i pozostawały w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 12 maja 2020 r.

W świetle powyższego, nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut pozwanej w kwestii okresu najmu pojazdu zastępczego. Strona pozwana twierdziła, że okres ten nie powinien przekraczać 15 dni, przy uwzględnieniu technologicznego czasu naprawy 4 dni. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało natomiast, że to opieszałość pozwanej przyczyniła się do przedłużenia okresy naprawy uszkodzonego pojazdu i zmusiła poszkodowanego do skorzystania z oferty powoda. Mając na uwadze okres oczekiwania na wypłatę całego odszkodowania oraz czas konieczny na dokonanie naprawy samochodu, z uwzględnieniem zamówienia części zza granicy, uznać należało, że korzystanie z pojazdu zastępczego do dnia 3 czerwca 2020 r. nie stanowiło nadużycia. Równie uzasadnione były koszty podstawienia i odbioru pojazdu spod domu poszkodowanego, który mieszka poza siedzibą powoda. Podkreślić należy, że poszkodowany nie ma obowiązku wykladać własnych środków na naprawę pojazdu, by skrócić okres najmu pojazdu zastępczego udostępnianego przez podmiot współpracujący z pozwanym, a także podmiot wybrany przez siebie. Istotne jest, czy strona pozwana przekazała odszkodowanie w takim czasie, by poszkodowany mógł rozpocząć i zakończyć naprawę. Strona pozwana zupełnie to pominęła, a w szczególności wypłatę drugiej transzy odszkodowania w dniu 9 czerwca 2020 r.

Sąd nie uwzględnił roszczenia powoda w zakresie kosztów związanych z czyszczeniem pojazdu zastępczego, bowiem pozostają one poza zakresem wskazanym w art. 361 § 1 k.c. Koszty te zostały co prawda przewidziane w umowie najmu, zbyt daleko idące jest jednak oczekiwanie, by to ubezpieczyciel sprawy zobowiązany był je ponieść. Rzeczą wynajmującego jest należyte korzystanie z pojazdu i zwrócenie go w takim stanie, jaki został mu udostępniony, nie sposób natomiast przerzucać odpowiedzialności za stan pojazdu na pozwaną.

Sąd uznał za zbędne przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, wszak wnioskowane, a zarazem sporne okoliczności zostały już dostatecznie wyjaśnione. Wypowiadanie się biegłego w zakresie stawek rynkowych najmu pojazdów czy rzeczywistego czasu naprawy jest zupełnie niepotrzebne, ponieważ takie okoliczności Sąd ustala na podstawie dowodów złożonych przez strony i całokształtu materiału dowodowego.

Mając na uwadze ustalone w sprawie fakty, Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 2 103,30 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie tj. co do kwoty 61,50 zł z tytułu kosztów czyszczenia pojazdu zastępczego.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i 455 k.c. Decyzją z dnia 6 lipca 2020 r. strona pozwana odmówiła przyznania powodowi odszkodowania z tytułu roszczeń dochodzonych w pozwie. W świetle powyższego, uznać należało, że pozwana od tego dnia pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód wygrał proces w 97%, ponosząc koszty w łącznej kwocie 1 117 zł, w tym 200 zł opłata sądowa od pozwu, 900 zł koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnymi i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa. Mając na uwadze, że roszczenie powoda zostało uwzględnione w przeważającej części, Sąd obciążył pozwaną całością kosztów postępowania.